

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábas 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnének.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Csik-Somlyón:

Móricz Gyula szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindkét szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtatnak.

Nyilatkozat.

Mai naptól fogva a „Székelyföld“ szerkesztőségétől vissza lépve, nem mulaszthatom el, hogy nagyrabecsült munkatársaimnak, kik a valóban nehéz munkában segítségemre lenni szívesek voltak, s az olvasó közönségnek, mely a lap körül miattam előfordulhatott hiányoktól harmadévi óta elnéző volt, hálás köszönetet ne mondjak! Tartsanak meg szíves emlékezetükben, melylyel én is viseltetni meg nem szűnöm.

Csik-Szereda, 1884. márczius 1.

T. Nagy Imre.

Csik-Somlyó, 1884. február 29.

E lapok tisztelt szerkesztője T. Nagy Imre ur, ki majdnem három éven keresztül közmegelegedésre vezette a lap szellemét, visszalépve, engem kért fel a kiadó a szerkesztés elvállalására.

Nem csekély aggodalommal fogadtam el a tisztet érdemes elődöm után; de bizva úgy a nagyérdemű olvasó-közönség, mint az eddigi t. munkatársak szíves támogatásában, erőt meríték e fontos ténykedéshez.

Mióta Guttenberg János a gondolatközlés mestersegét a könnyűszerű sokszorosítás feltalálásával megteremtette, az emberiség szellemi előhaladása óriási léptekkel halad. Az ő érdeme igen nagy, ha nem is végtelen. Nem hiszem azonban, hogy azon egyén, ki 1563-ban, a velencei köztársaság és II. Sulimán

közt folyt háboru alkalmával, a hadi tudósítások és kereskedelmi jelentések nyilvánossá tétele végett az első hirlapot megindította, hasonló érdemre méltónak ne tartatnánk.

A hirlapok által a világ bármely szegeletének szűk czellájában megfogamzott üdvös eszme gyorsan terjed el, hegyek, tengerek által elválasztott emberek gondolatai és érzelmei összekötetnek, vallásosság, hazafiság és barátság ápoltatik és fenntartatik, az ész minden magasztos gondolata, a szív minden nemes dobbanása gyorsan lesz az emberiség kincsévé. Őrei a társadalomnak és minden társadalmi intézménynek, jóakaró figyelmeztetői a gyarlóságok örvényébe tévedt társadalmi egyedeknek, kivált ha remélhető, hogy ezáltal az emberiség hivatásának óriási építményéhez legalább egy porszemmel hozzá járulhatni.

Mindezekből eléggé kitűnik, mily fontos hivatással bírnak a hirlapok, tudományos, erkölcsi és társadalmi szempontból egyaránt; nem hiszem azonban, hogy valaki ezen szempontok összességének teljesítését és kielégítését várná egy laptól, annál kevésbé egy vidéki laptól, mint a milyen a „Székelyföld“ is.

A tudomány vezérfáklyáját nem szándékunk kezünkbe ragadni, nehogy tudakosságot áruljunk el. A minden nembeli szakközönségnek bárki igényeit is kielégítjük. Politikával nem foglalkozunk, csupán szemlélt tartunk ez irányban történt mozgalmak felett s csakis

annyiban kívánunk a journalistika ezen ágára kitérni, mennyiben társadalmi életünket is érintené.

Legfőbb törekvésünk leendő az izlés nemesítésére hatni, gyönyörködtetve szórakoztatni, s főként figyelemmel kísérni társadalmi életünk mozzanatait s a mennyiben lehetséges, ennek jó irányu fejlődésére befolyjni. Álláspontunk teljesen független. Az érdemet mindenkor készséggel elismerjük s annak kiemelése tért nyitunk; a hibákat és botlásokat jóakaratu figyelmeztetések által orvosolni, vagy ha ezzel czélt nem érünk, mennyiben ezer hibák társadmunkra kiterjednek, ostromolni is készek leszünk. Nem hódolunk senki érdemtelenségnek és nem bántunk senkit ártatlanul.

Székely nemzetem iránti szeretet, nemes lelkesedés és jóindulatu munkásságom által kívánom a nagyérdemű olvasó-közönség szíves méltánylását kiérdemelni.

Móricz Gyula.

Az ipartörvényjavaslat.

Kézdi-Vásárhely, február 28.

A mit a magyar iparos-osztály évek óta sürget, végre megérkezett. Az új ipartörvény elkészült s a képviselőházban nemsokára tárgyalás alá kerül. Az iparosok körében országsszerte megindult a mozgalom a javaslat tárgyában, mely százererek sorsával van szoros összefüggésben.

Szükséges tehát, hogy most nyilat-

kozzék az ország közvéleménye, hogy tudják meg az intézők, hol van az a seb, mely a magyar iparos-osztály testén már oly régóta sajog s mely a jelenleg fennálló rendszer mellett a magyar ipart végpusztulással fenyegeti. Szükséges, hogy felemeljük szavunkat, mielőtt a javaslat törvénynyé válnék, mert ha egyszer az szentesítést nyer, évtizedek telhetnek el, míg azon ismét változtathatunk. Már pedig a magyar iparos-osztály helyzete jelenleg is tarthatatlan. S épen azért, mivel a javaslat oly nagy fontossággal bír, ohajtandó volna, hogy annak tárgyalása még néhány hétig halasztassék, hogy az iparosok kellőképen vethessék latba véleményüket. Hisz a hazai iparosok körében évek óta megindult tanácskozások folyamán akárhányszor kifejezést nyert az a nézet, hogy míg az önálló iparostól qualificatio nem kívántatik s a törvény a kontároknak segédkezet nyújt: addig a magyar ipar felvirágzása nem egyéb, mint hiu álom. A javaslatban pedig e kívánság figyelmen kívül van hagyva, s ha az iparos-osztály fel nem emeli hatalmas szavát, talán úgy is marad. Nem hisszük, hogy iparosaink jogos kívánságai — főképp ha azok a kellő mérvben kifejezést nyernek — az intéző körök által tekintetbe ne vétetnének. Hisz mi iparosok is mindig megtettük készséggel hazafias kötelességünket az állam iránt. Méltán elvárhatjuk tehát, hogy teljesíttessék e kívánságunk, annyiaval inkább, mivel ezáltal úgy sem rövidítették meg senki s mivel ez egyike azon eszközöknek, melyekkel iparunk felvirágzását elérhetni reméljük.

A Budapesten f. hó 17-én tartott országos iparos-értekezleten mintegy 200 ipartársulat volt képviselve. Az ér-

A „Székelyföld“ tárczája.

Egy kis kirándulás Csikmegyébe.

(Utazásunk. — Egy derék pap. — Csik-Szereda. — Kaszinó-bál. — Csik-Somlyó. — A kolostor. — Csikszeredai tiszti kaszinó.)

Sohasem engedtem meg magamnak, hogy a csikmegyei dolgokba beleprevarikáljak, mert nem akartam a szerkesztői dualizmus alapszabályait megbántani s most is csak illetékes helyről nyert engedély folytán veszek magamnak szabadságot, csikmegyei utazásomról s élményeimről holmit eljegélni.

Épen reggel 7 órákor volt, midőn Bercei barátommal kocsiára ültünk, hogy meglátogassuk Csikmegyét. A hideg ellen óriás bundákkal, a farkasok ellen egy hatalmas revolverrel valánk felfegyverkezve. A revolverről csak annyit kívánok megjegyezni, hogy csak itthon vettem észre, hogy egyetlen oly biztosan éreztük magunkat társaságban! Szerencsére nem kellett sehol igénybe vennünk.

Alig hagytuk el a háromszéki szépségságot, a szenvedések egész sorozata következett; a Kászon völgyén a Kászon-szele,

a Nyerges völgyén a Nyerges szele, a csiki rónán meg a Menaság szele vágta, hasogatta arcainkat. Minden völgy, minden patak újabb nyomorúságot hozott ránk. A zord idő sokkal több elismeréssel volt bajusz- és szakáll-állományom iránt, mint rosszindulatu embertársaim, kik arczom szörzetének gyér voltára nem késnek rossz élezceteket gyártani. A csiki levegő igazságosan felkerekített minden szál szőrt, bővön bevonván szép fehér zuzmarával.

— Nézd, Bercei, — kiáltám diadalmasan — nem úgy néz-e ki, mint egy jeges medve?

— De igen, mint a jeges medve nyáron, midőn szőrért elhullatta.

Ennyi rossz indulattól elkeseredve, bevágtam magamat az ülésbe s gyönyörködtem az arczomon lecsüngő jégcsapokban.

Megkísérlettem énekelni. Egy kedves busongó szerelmi dalt — telve epkedéssel, napsugárral, madárdallal, virágillattal — dudolgattam magamban. Egyszerre Bercei barátom rám rival, hogy ne dobáljam. Kérdő tekintettel néztem rá, mire ő nagy okosan kimagyarázta, hogy az énekhangok megfagyva, megkeményedve hullanak füleibe s azok neki fájdalmat okoznak. Inkább elhallgattam, nehogy még egy hasonló zuz-

marás élezre nyujtsak alkalmat. A történelmi emlékü Nyerges vadregényes szépsége s a tetőről kinálkozó nagyszerű panoráma némileg feledteté az idő zordságát; azonban mi mégis vágyó pillantásokat vetettünk a távolból felénk mosolygó csik-közmási paplakra, hol utazásunkat kipihenendők valánk.

Végre megérkeztünk Kozmásra. Baróczt bátyánk — egyike a legderékabb plebánosoknak, kiket valaha ismertem — igazi magyaros vendégszeretettel és szíves barátsággal fogadott s vendégszerető lakában gyorsan elfeledők az utazás nyomorait. A mi kedves papunk nem csak a legzsvesebb házi gazda volt, hanem utmutatónk és jó tanácsadónk egész utazásunk alatt s egyenesen neki köszönhetjük, hogy minden dolgunk úgy ment, mint a karikacsapás.

Délután 5 órákor megérkeztünk Csik-Szeredába, a megye székhelyére. Talán a világon egy város sem dicsekedhetik azon nagy előnnyel, hogy mindenféle hatósága és tanintézete ugyanazon egy utcában legyen elhelyezve, csupán csak Csik-Szereda, és ennek oka abban rejlik, hogy e városnak csupán egy főutcája van. Ezen egy utca a haladás és maradás, a renaissance és antik, a falu és város sajátságos

képét nyújtja. Az egyszerű székely stílusban épült ősi ház mellett ott diszeleg az ujkori csinnel és izléssel épített emeletes kőház; a hegyes fedelű, körülárkolt vár — most megyeház — büszkén, mogorván tekint le a nagy ablaku, mosolygó polgárházakra stb. Egészben véve, Csik-Szereda, melyben még a falu erősen küzd a várossal, igen kellemes benyomást tesz az utazóra.

Utazási programunkba fel volt véve, hogy a kaszinó-bálba is elmegyünk, mely épen az nap estére volt kitűzve. Fél kilencz órákor egész gálában jelentünk meg a bálban. Engem nagyon meglepett a nagy és diszes táncterem, melynek párját hiába keresnők az ország bármely kis városában is. Azonban a mily pompás maga a táncterem, ép oly helytelen az éttermek beosztása. Egy piczike kis szoba szolgál előszobául és éttermül. A ki itt nem kap helyet, menjen át a tulsó frontra, ott tágasabb a hely.

A keret csinos volt s én igazán kíváncsian vártam, hogy milyen lesz a kép maga: vágytam látni a csiki szépeket. A mi a bál szokásokat illeti, Csikban még odább mentek, mint minálunk Kézdi-Vásárhelyt. Nálunk a 8 órára kitűzött bál 10 órákor komplet szokott lenni, de ott még 11 órákor is folytonosan érkeztek a vendégek.

tekeztet elhatározta, hogy emlékiratban terjesztessenek az országgyűlés elé az iparosok kívánalmait. Ez értekezleten a székely városok közül csak Maros-Vásárhely iparosai képviseltették magukat. Ohajtandó volna, hogy a többi székely városok is megkezdjék a tanácskozási e nagyfotosságu ügyben s ebbeli nézeteit az orsz. iparegyesület elnökségéhez felterjesszék. Minél többen felszólalunk, annál nagyobb lesz szavunk hatalma. Ki tegyen valamit ez ügyben, ha mi iparosok nem teszünk?

Mint halljuk, közelebből Kézdi-Vásárhelyt is megtartják az ipartasulatok e tárgyban az értekezletet. Ohajtandó, hogy abban minél számosabban vegyenek részt s a javaslatához, mely e lapban is közöltetik, minél számosabban hozzászólván, arra vonatkozó nézeteiknek kifejezést adjanak s azt az orsz. iparegyesülettel közöljék. E tekintetben bizalommal kereshetjük meg városunk országgyűlési képviselőjét is, a ki iparosaink érdekeit szívén hordozza s azoknak javára önzéstelenül munkálkodott mindig.

Szóval, tegyünk meg most mindent, míg nem késő; mert ha most nem teszünk, jöhet még idő, midőn megbánjuk tétlenségünket.

Egy iparos.

A trónörökös és az országos kiállítás. Ő fensége Rudolf trónörökös gróf Széchenyi Pál földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter előterjesztésére elfogadta a budapesti általános országos kiállítás védnökségét, és megígérte, hogy nemcsak a kiállítás megnyitására fog személyesen részt venni, hanem már az előkészítő munkálatait működését legmagasabb pártfogásával fogja részesíteni.

Ipartörvény-javaslat.

III. FEJEZET.

A segéd-személyzetről.
(Folytatás.)

A) A tanoncokról.

52. Tanonczot tartani minden önálló iparosnak szabad. (152. §.)

53. §. Gyermekek, kik életük 12-ik évét még be nem töltötték, tanonczokul fel nem vehetők.

Kivételnek csak az iparhatóság engedelmével lehet helye, mely esetben köteles az iparos tanonczát 12 éves kora betöltéseig a népiskolába rendszeresen jártni.

Midőn a bál kezdetét vevé, én, Berci barátom és a szeretetreméltó tisztelendő konferenciát tartottunk a további teendőkhöz. Abban állapodtunk meg, hogy ők az étteremben maradnak, nekem meg benn a hölgyek között kell cselekvési tért keresnem.

— Aztán valahányszor fogyni érzi bátorságát vagy szivnyugalmát komoly veszély fenyegeti, jöjjön hozzánk, itt üdülést, új erőt találandó! — volt a biztató bucsu, melylyel engem barátaim a táncsterem sikamlós parkettjére bocsátának.

Beleptem s szemeim kápráztak, nem azon fénytől, mely a teremben levő 24 lámpából szétlőve ott, hanem azon sok csillagfénytől, mely a sok szép hölgy szemeiből nyájasan, hidegen, kérdően, kíváncsian, büszkén felém sugárzott. Vitézül kiálltam a próbát. Az edzett ember csak nem ájul el a hölgyek tekintetétől, ha még annyian vannak is.

Megesíptem az én drága kollegámat, csekély számú férfi-ismerőseim egyikét, s ő aztán egyenként bemutogatott a hölgyeknek. Csak a ki teljesen ismeretlen körben volt valaha, tudhatja, hogy mily borzasztó dolog egy bál közönségnek egyenként bemutatni. A bemutató karon fog, ünnepélyes arccal keresztülvéve az egész termen, megállít egy hölgy előtt, elmondja nevet, állásodat, karakteredet; te ugy állsz ott, mint egy kőbálvány; érzed, hogy a szomszédságban ülő mamák s leányok szemei kíváncsian reád tapadnak, mi a vért

54. §. A tanoncz főlvétele az első foku iparhatóságnál írásbeli szerződés mellett történik; ha a főlvétel helyén iparhatóság nem székel, az írásbeli szerződés 8 nap alatt az iparhatósághoz megküldendő.

A főlvétel alkalmával az iparos és a tanoncz szülői vagy gyámja közt a tanidő tartama, a tanoncz tartása és ellátása egyetértőleg megállapítandó.

A tanidő legalább addig tart, míg a tanoncz élete 15-ik évét betöltötte.

55. §. Az iparos köteles:

a) tanonczát azon iparágban, melyet őz, kiképezni, jó erkölcsre, rendre és munkásságra szoktatni;

b) időt engedni és felügyelni arra, hogy a tanoncz vallása ünnepnapjain az isteni szolgálatot látogassa;

c) tanonczát az iskolába járásra, — ott, a hol tanoncz-iskola van a tanoncz-iskolába járásra szorítani;

d) ha háznépéhez tartozik, betegség esetében ápolásban részesíteni.

56. §. Az iparos tanonczát csak az iparüzlethez tartozó munkáknál alkalmazhatja, eseléd-szolgálatokra nem kötelezheti és tartozik felügyelni, hogy a tanoncz a háziak vagy segédek által ne bántalmazassék.

57. §. Oly tanonczok, kik életük 14-ik évét be nem töltötték, naponkint csak 10 órai, kik a 14-ik évét már elérték, 12 órai munkára kötelezhetők, az iskolában töltött időt is beleértve. Mindkét esetben azonban munkaközben délelőtt és délután egy-egy fél, délelőtt pedig egy egész szünóra tartandó, és a tanonczok általában csakis oly munkára szoríthatók, mely korukhoz képest testi erejüknek megfelelő.

58. §. Éjjeli munkára, azaz esti 9 órától reggeli 5 óráig tizenhat éven aluli tanonczok általában nem alkalmazhatók; oly iparágoknál azonban, melyek üzlete éjjeli munka nélkül fennakadást szenvedne, az iparhatóság — tekintettel a tanoncz testi fejlettségére — megengedheti, hogy a 16 éven aluli, de 14 évesnél nem fiatalabb tanonczok az 57. §-ban megszabott munkaidőknél legfeljebb felét éjjeli munkában dolgozzák le.

59. §. A tanoncz az iparosnak, illetőleg üzletvezető helyettesének a reája bizottakban engedelmisséggel tartozik; és ha az iparos házában élelemmel és lakással látatik el, 18 éves koráig annak atyai fegyelmével áll.

60. §. A tanviszony befejeztével az iparhatóság a tanoncznak bizonyítványt állít ki, a melyben az iskolai bizonyítvány

arczodba kergeti; a kisasszony rebeg valamit, te is rebegsz valamit, aztán csendes hangon egy tourt kérsz s végre tánczolni indulsz az új ismerőssel. Tánczközben úgy mondanál valamit! de mit? A kisasszony oly szívesen felel! de mire? Végre tánczosnódet helyére vezetted s aztán sarkon fordulva, tovább érsz s egy fél óra múlva, ha a fejedet leütnék, sem tudnád megmondani, hogy kinek lettél az imént bemutatva. És ez így megy egész bál alatt, s ha ruhákról meg nem ismered ismerőseidet, arczokról bizonyára nem, mert hát sem a bemutatás, sem a táncz alatt alig pillantótál rájuk.

Denique éjjel előtt már nagy részben ismertem a hölgyeket, s eltekintve attól, hogy egy-egy hölgynek háromszor is bemutatattam magamat, míg a másoknak egyszer sem, egyből baj nem történt.

Megvallom, egészen el voltam ragadtatva a csiki hölgyek szépsége és szeretetreméltósága felett s még most is édesen emlékszem vissza azon kellemes perczekre, melyeket körükben eltöltöttem. Szép ismerőseim közül a kedves, szívélyes Orbán Brigittát, a bájos, rokonszenves arcu Fodor Rózát és a kedves Miklósi Annát, a szép ifj. Pap Andrást, a szép Kovács Klótildot őrizte meg hiven emlékem. Az ők szívélyes, barátságos modoruknak köszönhetem, hogy ezen idegen területen teljesen otthon éreztem magamat. Fogadják a távolból szívélyes üdvözlömet!

adatai felemleltetnek, az iparában tanusított haladás igazoltatik és azon iparos neve és lakása főlvetetik, kinél a tanulási időt töltötte.

61. §. A tanuszerződés kötelező ereje a kikötött próbaidő elteltével, ha pedig ez kikötve nincs, a tanoncz beállta után 2 hónappal veszi kezdetét.

A próbaidő a tanidőbe beszámítandó.

62. §. Ha a tanoncz távollét vagy betegség által a munkától egy folytában egy hónaphal tovább elvonatik, de a tanulást azután folytatja, az iparos jogában áll, a kikötött tanidőt az elmulasztott idővel megtoldani.

63. §. A tanviszony megszűnik:

a) ha az iparos vagy tanoncz meghal, vagy munkaképtelenné válik;

b) ha az iparos vagy tanoncz védkötelezettségének teljesítésére behivatik;

c) ha az egyik fél 4 hétnél tovább tartó szabadságvesztés-büntetésre ítéltetik;

d) ha az iparostól a tanoncztartási jog elvonatik.

64. §. A tanviszony a szerződésileg megállapított tanidő lefolyta előtt azonnal felbontható, és pedig az iparos részéről:

a) ha a tanoncz nyereményvágyból eredő büncselekvényt követ el;

b) ha a tanoncz kötelességeinek teljesítését makacsul megtagadja, vagy ellenük súlyosan és ismételve vét;

c) ha a tanoncz tetteles bántalmazást vagy durva becsületsértést követ el az iparos vagy családtagjai valamelyike ellen;

d) ha a tanoncz undorító vagy ragályos betegségben szenved.

A tanoncz, illetőleg annak törvényes képviselője részéről:

a) ha az iparos a tanonczot erkölcstelen vagy törvényellenes tettek elkövetésére csábítja;

b) ha az iparos házi fegyelmi jogával visszaél;

c) ha élete vagy egészsége a munka folytatásánál oly veszélynek van kitéve, melyet a szerződés kötések előré látni nem lehetett.

(Folytatása következik.)

Levelezés.

Csikmegye.

Csik-Szereda, 1884. febr. 26.

Megyének szabadelvű pártja tegnap tartotta meg alakuló közgyűlését Csik-Sze-

Már reggel felé járt az idő, midőn a társaság oszlani kezdett, s én rémülve vettem észre, hogy szép reményeim, hogy az utolsó négyest vele, a legszebbel tánczolhassam, mindinkább kezd meghiusulni. De végre mégis megharsan a zene s én rohok befelé, és — oh, keserű végzet! — a kéréshetlen anyai parancs-szó már bundába és nagy kendőbe burkolá az én tánczosnómet. Oh, azok a kegyetlen mamák!

Tehát a bálnak is vége lett. Barátaim ezalatt úgy belemelegedtek a politika és a napi események tárgyalásába, hogy egyáltalában nem akartak tudomást venni arról, hogy a bálnak vége van. Nagy nehezen tudtam kapacitálni, hogy az eldöntetlenül maradt pontokat majd holnap is meg lehet vitatni. Berci barátunk esodamódon kezdett sajnálkozni, hogy nem tánczolt, s erősen fogadta, hogy jövőre, ha Csikba jő, ő leend a legbuzgóbb tánczos. A csiki urhölgyek vegyék ezt tudomásul!

Másnap reggel 9 órakor Csik-Somlyóra mentünk dolgaink elintézése végett. Megtekintettük a kolostor nevezetesebb részeit. Igazi bámulattal állottam meg a pompás székesegyház fenséges szépsége előtt. Lapunk szük tere nem engedi meg, hogy a látott dolgokat bővebben leírjam, s csak még annyit kívánok megjegyezni, hogy engem s társaimat igen lelőkeztetett a gymnasium és képezdei tanár urak részéről tapasztalt figyelem és szívélyes vendégszeretet.

redában a „Csillag” vendéglő nagytermében. Madár Imre pártelnök a gyűlés üdvözlése után ugy maga, mint a választmány nevében lemond az eddigi állásról s téri a közgyűlést, hogy a közeledő választásokra újra szervezkedjék. Ezen felhívás következtében közfelkiáltással megválasztatnak: elnöknek Madár Imre, jegyzőnek Móricz Gyula, Cziko Sándor és Erőss Elek. Központi választmányi tagok: Eltes Elek, Lőrincz Albert, id. Erőss Elek, Orbán János, Dr. Fejér Antal, Dr. Molnár József, Böjthy Endre, Bakosi Gáspár, Száva Lukács, Lázár Domokos, Dávid István. Vidéki választmányi elnökök: győ-szentmiklósi választó kerületben: Mikó Árpád, szépvízi-ben: Mihály Ferencz, szeredaiban: Becze Antal, szentmártoniban: Nagy József.

A vidéki választmányi elnökök utasítottak arra, hogy 8 nap alatt a vidéki és községi választmányokat összehívassák és a tagok névjegyzékét a központba beküldjék. Ezután elnök igen szép szavakban köszöntö meg a hazafias buzgalmat s kitartást és sikert kívánt ténykedésükhez.

Mire a pár százra menő intelligens közönség, telve a legszebb hazafias érzettel, a legnagyobb sorrendben széteszlott.

r. l.

Háromszékmegye.

Peselnek, 1884. febr. 19-én.

A háromszékmegyei kézdi-orbai kerület róm. kath. tanító-egylete 34-ik téli rendes vándor-közgyűlést 1884. febr. 13-án Szárazpatakon a róm. kath. iskola helyiségében tartotta meg, melyről előre is feljegyezhetem, miszerint a kerület 28 falujából 8 r. k. lelkész és segédlelkész vett részt. A kerületi tanítók közül jelen voltak 26-on s sajnosan kell fölemlítenem, hogy a kerületi tanítók közül sokan, tán nem annyira a kellő ügyszeretet hiánya, mint a hivatalos köteleesség miatt, távol maradni kénytelenek voltak. A gyűlést isteni tisztelet előzte meg, hol helybeli plebános nagyon tisztelendő Rápolthy Ferencz ur olvasott szent misét, mialatt a tanítói karszép összhangzó énekeket zengedezett. Szent mise végeztével 11 órakor a helybeli róm. kath. iskolába vonult a lelkész és tanítói személyzet, hol egyleti elnök t. Bokor János magvas szavakban üdvözlé az egybegyűlt tagokat, s a Szentlélek segítségül hívása után, melyet az egyesület tagjai, dalárdavezető Pinta Gáspár és segéd társa Barthalis János vezetése alatt szívet, lelket gyönyörködtető szép összhangzattal énekeltek, a gyűlést megnyitottnak nyilvánítá, következő tárgysorozattal:

1. Elnök Bokor János fölhívja helybeli tanító Szántó Ferenczet a kitűzött mintatanítás megtartására, ki az irva-olvasás-

Még csak a csikszeredai tisztai kaszinóról kell egy pár szóval megemlékeznem, melynek Kreibig ezredes ur szíveskedése folytán vendége voltam. Előtte, ki mindig nagyon szerettem a honvédelmi intézményt s szerettem a honvédtiszteket, nagyon feltűnt azon elzárkózottság, melyben a csikszeredai honvédtisztek élnek. Ezen sajnálatos körülményt, mennyire a viszonyokkal megismerkedhettem, egészen a polgári elemek tudom be. A honvédtisztek sem ott, sem más helyeken nem akarnak zárkozni, külön élni; szeretnek együtt élni és érezni a polgárokkal, csakhogy azok részéről tiszteletet és szeretetet tapasztaljanak. Hogy tehát egyedül Csik-Szereda ne képezzen kivételt, s hogy ott is, mint mindenütt az egész országban, a honvédek és polgárok között egyetértés és barátság legyen, a polgároknak, mint házi gazdáknak, kell a honvédek mint vendégek által előzőkenységet tanusítani.

Még egy néhány rövid látogatást tettünk ismerőseinknél s aztán még az nap visszafelé fordítottuk szekerünk rudját Háromszék felé. Kiértünk a mezőre s a csiki szelek ismét elkezdték romboló működésüket. Azóta már elmúlt két hét, s e két hét alatt sok minden történt, de azért én most is a legkedvesebben emlékszem vissza arra a két napra, melyet Csikban töltöttem.

D. J.

ból ismertette az első osztálybeli tanulókkal a „d” betűnek hangját és írott képét. Tanítás végével a bírálat megejtetvén, az elmondott bírálatok alapján ezen minta-tanítás sikerültnek nyilvánították.

2. Értekezést tartott helybeli kántor-tanító Bara Ferencz ily című tételtől: „Hogyan ébreszthet a tanító tanítványaiban figyelmet előadása iránt?” Ezen értekezés fölolvására közben megérkezett tiszteletbeli elnök nagyságos Bálint Károly kanonok és kerületi főesperes ur, ki a gyűlés által lelkesen megéljenztetett.

Ezen kerekded és kellő csinnal összehállított értekezés feszült figyelemmel végig hallgatás után a jelenlévő tagok által teljesen sikerültnek nyilvánított s értekezézőnek jegyzőkönyvileg is elismerés és köszönet szavaztatván, egyuttal fölkeretett az illető, hogy egy általa választandó szak-köznyelven értekezését tegye közzé, emlitett csak azon föltétel alatt vállalkozott, miszerint munkálata felülvizsgálás végett adassék át egy irodalmi szakférfinak; s ezzel gyűlésünk egyhangulag nagyon tiszteletendő Vitos Mózes nyújtódi lelkész urat bizta meg, ki ezen megbízatást szíves készséggel el is fogadta.

3. Szavalt Kovács Ferencz peselneki közs. tanító Petőfinek a „Csárda romjai” című költeményét, mely szavaltat a gyűlés végig hallgatván, szavalt megéljenzte, s illetőnek fáradsága és érdekes előadásáért jegyzőkönyvi elismerést és köszönetet nyilvánított.

4. Felolvastatott a mult oszdoi gyűlésről felvett jegyzőkönyv, mely hitelesített.

5. Továbbá felolvastatott a mult gyűlésen történt tisztujtásról felvett jegyzőkönyv, annak minden pontja hitelesített.

6. Felolvastatott még Demény Dénes volt pénztáros számadásáról 1883. decz. 13-án Kantában a választmányi gyűlésen felvett jegyzőkönyv, mely minden pontjában szintén hitelesített.

7. Több érdekes tárgy jött szőnyegre, de néhánynek végleges elintézése az idő rövidsége miatt jövő gyűlésünkre halasztott.

8. Következő gyűlés helyéül Bálafalva állapított meg.

9. Végül tiszteletbeli elnök nagyságos Bálint Károly kanonok és kerületi főesperes ur meleg szavakban köszönte meg a gyűlésnek személyébe helyeztetett közbizalmat, s erre elnök által a gyűlés d. u. 3 órákor bezáratott, mely után közös ebédre Bara Ferencz helybeli kántor-tanító lakába vonultunk, hol az izléssel készített és fűszerezett ebéd mellett sok szép pohárköszöntést hallottunk Bokor János, Bartha Ágoston, Györbíró Ignác, Kovács Ferencz, Borbáth János s még többek ajkairól elhangzani, s egymástól a viszontlátás édes reményében váltunk meg.

Kovács Ferencz s. k.,
egyleti főjegyző.

A nő-egylet jelmezbálja.

Kézdí-Vásárhely, 1884. febr. 23.

Gondoljanak önök egy zöld lombokkal koszorúzott bájos ligetet, melyben száz meg száz bájos nympa tánczol, cseveg, nevet és örül az életnek, s fogalmuk lehet a nő-egylet jelmezbáljáról. A tánczterem ezen este valóban úgy nézett ki, mint egy gyönyörű liget s az ékes, elegáns öltözékekben megjelent hölgyközönség, mint egy ígéző nympasereg. — De kezdjük előlről a dolgot. A tánczterembe lépve, az embert meglepte az az izlésteljes pompa, mely a berendezés és díszítés minden ágában nyilvánult. A terem fölepén különböző irányban fényűzőkből készített s unioszínű rózsákkal dúsan megrakott girlandok futottak végig, míg az oldalfalakon közönléként szintén ilyen díszítésű oszlopok voltak felállítva. Az egész berendezésnél az uno szín volt az uralkodó, mi a pazar világitásnál igen megkapó látványt nyújtott. Kilencz órákor megjelent a lady patroness tek. id. Tóth Istvánné sz. Kovács Ida urasszony és kísérelével együtt a számára kijelölt díszhelyen

foglalt helyet. Szűcs József polgármester, bálelnök, az összes rendezőség élén megjelenvén, egy csinos rövid beszéd kíséretében pompás virágcsokrot nyújtott át a köztiszteletben álló urhölgynek. A gyönyörű csokron, mely a műkertészet valódi remeke, fehér selyemszalagok csüngtek alá, melyeken aranyos betűkkel a következő felirat volt olvasható: „A kézdí-vásárhelyi nő-egylet jelmezbáljának emlékéül Kézdí-Vásárhelyt 1884. febr. 23.” A lady patroness meglátott szavakban mondott köszönetet s egyszersmind a nőegylet áldásos működéséhez továbbra sikert kívánt. Ezután kezdetét vevé a jelmezes-menet, mely az estély egyik legérdekesebb pontját képezte. A hölgyjelmezek megjelentek, mindannyian szépek és hódítók. Az ember azt hihette volna, hogy e bájos alakok az égből szálltak le a földre egy estei vendégzsereplésre. A menet a Rákóczi-induló hangjai mellett a bálanya előtt elhaladva, minden jelmez mélyen meghajolt. A terem háromszor megkerülve, a jelmezesek szétoszoltak s ezzel kezdetét vevé a táncz. A tánczterem annyira megtelt közönséggel, hogy alig lehetett mozogni, de azért a tánczos ifjúság, megharcolva minden talpalatnyi tért, hősiessé utat tört magának.

A bál egyik érdekes epizódját képezte a 2-ik négyes, melyben az oszlop-figura bengáli fényvel lett megvilágítva. A terem egyik oldalán állt a hölgyek festői csoportja felemelt karokkal, mintegy áldást hintve a másik oldalon föltérde ereszkedett urakra, midőn hirtelen felgyúlt a bengáli tűz, tűndéri fénybe borítva az érdekes csoportozatot. Ámde a görög tűznek nemcsak fénye, hanem füstje is van s ezen körülmény egy igen komikus jelenetnek lett okozója. A karzaton levő zenészek egy ideig túrták a föltörő füstöt, de végre az annyira tühetlenné vált, hogy eldobva hangszereiket, remülten futásnak eredtek, csak a klarinétos és nagybőgös állottak meg vitézül helyeiket, kellemes hármóniában tovább húzva a nótát. Még egy kis máluhr történt a padlófénymázzal is. A nagy hőség és gőz miatt annyira ragadóssá vált, hogy az állongáló bábámszokdók formaliter oda ragadtak a padlóhoz. No de ezek mind olyan dolgok valának, mik a közönség amugy is kitörő jó kedvét még fokozták. Általánosságban a végeredményt összevonva, bátran merjük állítani, hogy Kézdí-Vásárhelyt az utolsó évtizedben ily szép és fényes bál nem volt mint ez s hogy a jótékony nőegylet báljainak renoméját ezáltal végleg megalapította. A női jelmezek közül ki kell emelnünk Stuart Máriát (Székely Jánosné) ki pompás öltözékével s valódi királynői magatartásával általános figyelmet keltett; a „Virágtündér” (Csizsár Emilia) festő jelmezében; elbájoló jelenség volt a „Szegedi menyecske” (Dr. Barabás Sándorné), kitűnő kostümjével s kedves, élénk modorával egyaránt hódított; az „Éjkirálynő” (Geréb Béláné) egy rokonszenves szép alak volt; a „Női bohóc” (Szabó Mari) tünde szépségével s csinos pikáns ruhájával, igen kedves látványt nyújtott; az „Udvarhölgy” (Beczmann Mari); „Oláh leány” (Szabó Anna); „Czigány leány” (Szabó Katieza); „Vingárdi szász leány” (Vajna Mari); „Székely leány” (Jancsó Károlina); „Tűzoltó leány” (Beczmann Lina) stb. mind megannyi ügyes alakok valának. Ha jelmezesek nem voltak is épen nagy számmal, de annál többen valának jelmez nélkül, mit fényesen igazol az, hogy a négyeseket mintegy 60 pár tánczolta.

Mielőtt tudósításunkat bezárnók, kedves kötelességünknek ismerjük a lady patroness nagylelkű áldozatkészségéről, mely szerint ezen alkalomból 50 főt adományozott a nőegyletnek s azon kedves szívélyességéről, melylyel szép tisztét teljesítette, a legteljesebb elismerésünket kifejezni. Ő nemcsak anyagilag segélyezte e szép irányu együletet, hanem közkedveltsége és tisztelt neve a leghatalmasabb tényezőzők valának arra nézve, hogy e bál ily fényes eredményt mutasson fel. Nemkülönböztetve dicséretet érdemel a rendező bizottság buzgó elnöke Szűcs József polgármester ur, Székely Já-

nosné és Dr. Barabás Sándorné urhölgyek, Szentiványi Kázmér és Pásztohi Tibor urak, kik a jegyek elárúsítása és a jelmezbál eszméjének népszerűvé tétele körül rendkívüli tevékenységet fejtettek ki.

A mi buzgó reporterünk Birta ur egy szeretetreméltó és szakavatott urhölgy segítségével egy névsort állított össze a jelen volt szépekről, melyben azonban mi nagyon sok részrehajlást tapasztaltunk a sorrend megállapításánál; ugyanazért a rendet megtartva, betűsorban igtatjuk ide a jelen volt hölgyek neveit.

Benkő Napoleonné és leánya Benkő Emma (Torja), Bernáld Elekné (Torja), Bernáld Jánosné (Csernát), Bernáld nővérek (Csernát), Bernáld Róza, Bernáld Emma (Torja), Bartos Birike (Dálnok), Booskor k. a. (Csikbél), Bartos Károlyné, Bertalan Izsákné, Booskor Mihályné, Dr. Barabás Sándorné, Balázs Lajoné, özv. Bartha Lászlóné, Bogdán Ferenczné, Bogdán Mina és Róza, Csizsár Mihályné, Csizsár Emilia, Csizsár Imréné, Csizsár Dénesné, Csizsár Pálné, özv. Cserey Gyuláné, Dombi Jánosné és leánya Gizella (Futásfalva), Dénes Lajosné, ifj. Dávid Istvánné, Dávid Mari, Geréb Béláné, Gidófalvi Ilona (Szentlélek), Jancsó Károlin, Jakab Istvánné, szeszgy. Jancsó Mózesné és leánya Amál, keresk. Jancsó Mózesné, Kőnczey Miklósné (Szentlélek), Kónya Zsigmondné és leányai Juliska és Cecília (Osdola), Kovács Istvánné, Kovács Károlyné, Kovács Irma, özv. Dr. Longhi Angelóné, özv. Nagy Lázárné, Nagy Ida, Dr. Pethő Józsefné, Pethő Mari, özv. Pap Andrásné, Rápolthi Gáborné (Csernát), Rápolthi Lászlóné (Csernát), Rákosi Józsefné, Szabó Mózesné, Sylvester Dénesné, Szűcs Józsefné, Székely Jánosné, Surányi Lajosné, Szűcs Dánielné, Szentpéteriné és leánya Mariska (Torja), Szűcs Sámuelné, Szabó Istvánné, Szabó Mari, Katieza, Szabó Anna, id. Tóth Istvánné, ifj. Tóth Istvánné, Tóth Gézánné, Török Sándorné s leánya Mariska, Török Ferenczné, Welreiter Györgyné, Welreiter Jánosné stb.

A bál összes jövedelme 263 fírtot tesz ki, melyből a költségeket — 136 fírt 15 krt — leutíve, marad tiszta jövedelem 126 fírt 85 kr. Felülfizettek ez alkalommal: id. Tóth Istvánné 50 fírt, özv. Cserey Jánosné 5 fírt, id. Tóth István 5 fírt, ifj. Tóth István 2 fírt Tóth Géza (István fia) 1 fírt, Benedek István százados 2 fírt, Szűcs Józsefné polgárm. 2 fírt, Szentiványi Kázmér 1 fírt, Kelemen István bíró 1 fírt, Jancsó Géza 1 fírt, Szijjártó Izidor 1 fírt, Dobál Lajos 1 fírt, Dobál Pepi 1 fírt.

A tánczvigalom reggel felé ért véget.

0.

Apróságok.

— Rendőri hír. Walter Henrik bányakutató febr. 29-én K.-Vásárhelyen keresztül utazván, a Jancsó Dénes-féle vendéglőben megszállt. Alig töltött ott egy órát, azonnal panaszzal járult a vendéglős elé, hogy 500 frttal terhelt tárczája eltűnt, s miután a szolgálon kívül más nem járt szobájában, kéri őt felügyelet alá helyezni. A dolog a rendőrség elé került, a nyomozat azonnal megejtetett; azonban a szolgálo ellen semmi gyanuok nem merült fel. A szolgálo állhatatosan tagadott, az utazó meg konokul állította, hogy a pénzt az asztalra kitette és az onnan tűnt el. Táviratoztak azon brassói vendéglőshöz, kinél az utazó azelőtti éjszaka szállva volt; és csakugyan délből megérkezett a távirat, hogy a pénz ott maradt. Most az utazó, hogy a szegény ártatlannal gyanúsított szolgálo ellen követett méltatlanságot némileg jóvá tegye, 20 fírtot adott neki kárpótlásul s ezzel ezen kellemetlen ügy be lett fejezve. Ezen ügyben egy nyilatkozatot vettünk Jancsó Dénes urtól, melyet vendéglője jó hírneve érdekében az ő felkérésére ezennel ide igtatunk. „F. év és hó 29-ik napján Walter Henrik áttutazónak azon jelentése, hogy a Jancsó Dénes — más néven Cserey — vendéglőjében egy 500 fírtot tartalmazó tárczája ellopott volt, a nyomozat folytán teljesen alaptalannak bizonyult. Kézdí-Vásárhely r. t. város rendőrsége K.-Vásárhelyt, 1884. febr. hó 29-ik napján. Ifj. Benkő Sándor, h. városkapitány.”

— Érdekes vadászkaland. Egy szavahihető ur beszélt el a következő érdekes vadászkalandot. Egy oszdoi vadász kiment a napokban a Geréb Béla ur vadászterületéhez tartozó erdőre vadászni, midőn egy barlangban egy teljesen kifejldött nagy medvére és 2 egyéves medvékölökre bukkant. Vadászunk — a mint mondják — életében még nyulat sem lőtt, de azért szíve helyén volt. Merészen közeledett a fenevadak felé. Először az öreg medvét vette

célba s egy szerencsés kettős lövéssel földre terítette. A bátor vadász most már revolveréhez folyamodott, mivel fegyverének mindkét csövét az anyamedvére lőtte volt ki. Az első revolvergolyó az egyik medvékölökhöz épen homlokán fúródott keresztül, míg a második lövés a másik kölyköt csak megsebesítette, úgy hogy az elmenekülhetett. A vadász most az elmenekült maczkó üldözésére indult s fel is találta azt egy sűrűségben. A megsebesült fenevad dühösen rohant most a vadász felé, azonban egy szerencsés lövés földre terítette. Nagy diadallal szállították be azután az elejtett vadakat Osdolára s a bátor vadász csak akkor remült megigazán, midőn a három borzasztó állatokat együtt látta.

— A gróf Cziráky János elhunytja felett Kézdí-Szentléleken folyó hó 19-én tartott engesztelő áldozatról lapunkban megjelent közleményhez kiegészítésként a következő sorok közlésére kéreztünk fel: „Az isteni szolgálat végével mélt. Bálint Károly cz. kanonok ur a község összes derék előjáróit, kik valamint most, úgy máskor is példászerűen járják a templomot, továbbá a többi kedves intelligens urakat gazdag terítékű asztalához hívá a számos papsággal együtt, magas jasmékkal teljes pohárköszöntések között élvezték a derült kedélyű és emberbaráti szeretetéről általánosan ismert házi gazda jószágát. De lehet is derült kedélye egy ily férfinak, a ki magasztos odaadásal és önfeláldozással lélekemelő hitéletet tud fenntartani hívei között s ki ezen napon is meggyőződhetett, mennyire hallgat a nyáj a jó pásztor szavára. Vagy emlitsem-e, minő lelki gyönyörrel, ünnepélyes szertartással s megragadó intelmek kíséretében fogadta t. évi január 20-án Cserei Lőrincz unitárius vallásu egyént és febr. 18-án Puskás Rózalia ev. ref. hitvallásu nőszemélyt a róm. kath. anyaszentegyház kebelébe? Boldog a nyáj, melynek ily pásztor van: vigaszt, benső megnyugvást, lelki örömet találhat az a pásztor az élet minden szakában s a szerencse bármily változatai között, kire így figyel s a kihez így ragaszkodik nyája. —s—t.”

— Hajmeresztő rablőgyilkosság történt a napokban N.-Szebenben. Ismeretlen tettesek este 9¹/₂ órákor Dr. Friedenwanger házába törtek, őt magát, nejét, gyermekét és szolgálóját borzasztó módon meggyilkolták, az áldozatok torkát és életereiket elmetstették, az orvosnak meg a hasát is felvagták, tüzet gyújtottak rájuk s az ajtókat bezárva tovább illantak. Midőn a tűzjelzésre a nép oda rohant, a zárt ajtókat betörte, tudták meg a történeteket. Miként később kintunt, a Wertheim-szekrényből értékpapírok, váltók, ékszer, melyek utóbbiak kölcsön-pénzért zálogba voltak téve, raboltattak el. A meggyilkoltak közül a szolgáló, ki ropant ellenállást tanusíthatott, legutóbbat szenvedett; testén számtalan szúrás és vágás ejtetett, fején pedig kemény fejzececpások nyomai voltak láthatók. A vizsgálat erőlyesen foly, számtalan elfogatások történtek, sőt a temetés alkalmával egy híd alatt, hova egy gyermek pajtásait játszásból betaszította, számtalan bűnelvényre akadtak. Az erőlyes nyomozás remélhetőleg kézre fogja keríteni a gyönyörű mákvirágokat.

— A Kézdí-Vásárhelyt folyó évi február 16-án tartott álarozs-bál alkalmával felülfizettek: Booskor Mihály kir. törvsv. bíró 30 kr, Kelemen István kir. törvsv. bíró 50 kr, Nagy Károly igazgató 50 kr, Varga András adótsízt 30 kr, Dobál Lajos 30 kr, Spitzer Tóbi 30 kr, N. N. 30 kr, Fejér Károly albiró 50 kr, egy maszk 10 kr, egy más maszk 10 kr, X. X. 2 kr. Összes befizetés 3 fírt 22 kr.

— Értesítés. A kézdí-vásárhelyi takarékpénztár tizenegyedik rendes közgyűlését folyó év márcz. hava 9-ik napján d. u. 2 órákor fogja megtartani az intézet helyiségében, melyről a t. részvényesek tisztelettel értesítettnek. Az igazgatóság.

— Lovarda Brassóban. Sidoli szombaton febr. 23-án kezdte meg Brassóban egy csinosan épült és fűtött lovardában előadásait. A társulat 100 működő tagból áll és 40 kitiűnően idomított ló felett rendelkezik. Mint a szebeni lapokban olvasható, a Sidoli-társulat még jobb erőf. felett rendelkezik, mint 3 év előtt, midőn régi társulatával Erdély nevezetesebb városaiban előadásokat tartva, a legjobb hírnévre tett szert.

— Pótlás. A gyó-sztmiklósi tűzoltó-egyesület által február hó 2-án rendezett bál alkalmával történt felülfizetők nevei közül Szentpéteri János ur tévedésből kimaradván, ezt azon hozzáadással pótoljuk, hogy Szentpéteri ur az emlitett célra 1 fírt fizetett.

Felölös szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Móricz Gyula.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Árverési hirdetmény.

Báró Apor Zoltánnak altorjai báró Apor János ellen 201 frt követelés és járulékaiknak kielégítése végett 1884. januárius 9-én lefoglalt és 350 frtra becsült két kanca és egy ló-szekér 350 frt értékben elárvereztetni rendeltetett a helyi kir. járásbírósnak 200 psz. alatt kelt végzése folytán. Ezen árverés határnapjául kitűztetik a helyszínén 1884. márczius hó 22-ik napjának d. u. 2 órája; — vásárlók a vételért készpénzzel kötelesek fizetni. — K.-Vásárhelyt, 1884. febr. 29.

Kakutsi Ádám,
bir. végrehajtó

Édes anyám, ki már éltés asszony, huzamosabb időn keresztül esziban szenvedett a nélkül, hogy segélyre talált volna. Véletlenségből azonban egy háziszert birtokába jutottam, mely nemcsak nekem szerzett gyógyulást, hanem jó anyámat is gyorsan megszabadította a fájdalmaktól. Hasonló bajban szenvedőknek hálából szívesen adok díjtalanul közelebbi utasítást.

1—4

Hlina M.,
Bécs, I. Getreidemarkt 2.

Nyitva minden nap d. e. II-től d. u. I óráig.

Bor-árjegyzék

Kölönte Mózes városi pince bor-raktárából
Kézdivásárhelyt.

1883. évi Hegyvári termés	liter 22 kr.
1882. évi Hegyvári termés	liter 23 kr.
1880. évi Hegyvári termés	liter 32, 40 kr.
1879. évi Hegyvári termés	liter 40 kr.
1876. évi Hegyvári termés	liter 60 kr.
1875. évi Hegyvári termés	liter 50 kr.
1874. évi Hegyvári termés	liter 80 kr.
1873. évi Hegyvári termés	liter 120 kr.

Városi pince, rendszeresen nyitva minden nap d. e. II óráig, azonnali kivásárlásra bármikor.

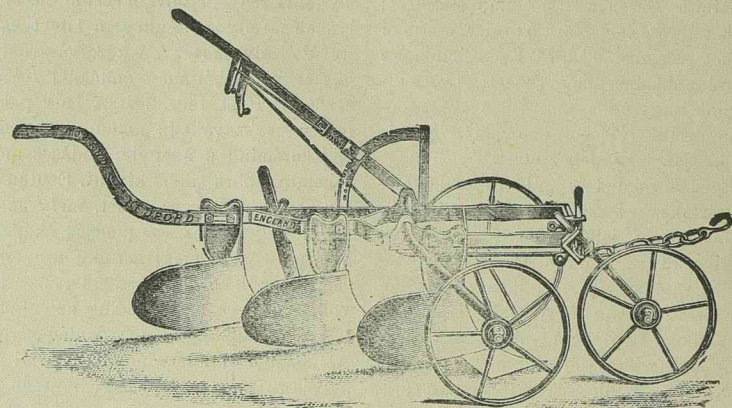
Együttel tiszteltet tudatom, hogy saját lakásomon kitűnő borteket kapható, 28 kr. liter.

Tisztelettel

KÖLÖNTE MÓZES.

Nyitva minden nap d. e. II-től d. u. I óráig.

HOWARD-féle háromvasú ekéket,

melyek valamennyi nyilvános eke- és szántás-versenyen, melyekben résztvettek, az első díjakkal s legutóbb Lepsényben 1883. szeptember havában, szemben Clayton és Schuttleworth, Eckert, Sack, Schlick-Krumpach és több más gyártmányu legújabb hármassal az 500 frankos állami díjjal mint első díjjal jutalmaztattak, 4—10 a legolcsóbb árak mellett ajánl

NICHOLSON W. FÜLÖP ÉS TÁRSAI

gépgyára, Budapest, gyár-utca 48.

Van szerencsém a n. érd. közönség figyelmét felhívni, hogy KÉZDIVÁSÁRHELYI és CSIKSZEREDAI könyvnyomdamban a következő

NYOMTATVÁNYOK ÁLLANDÓAN RAKTÁRON TARTATNAK

és KIS MENNYISÉGBEN is feltűnő OLCSÓ ÁRON kaphatók:

Adás-vevési szerződés.	Halottvizsgálati jknyv, VII. minta.	Közbesítési iktató jegyzőkönyv.	Panaszskönyv, erdőkihágásos ügyekhez.
Adóbejelentés, kisüstösöknek szeszgyárosoknak.	Halottkémi jelentés halottvizsgálati jegyzőkönyvekkel, VIII. minta.	Közbesítési végny, közs. bírás.	Pénz-napló, erdőkihágásos ügyekhez.
Adóhátraleki kimutatás. L. K.	Határidő-napló, közs. bir. 13. §.	Kielégítési végrehajtás iránti kérés, ingóságokra és ingatlanokra.	Pénzbüntetések nyilvántartása, erdőkihágásos ügyekhez.
Adóhátraleki kimutatás, havi.	Határszéli igazolványérti utalvány.	Kimutatás az év végén fennmaradt s behajthatlan ság czimén leirandó egyenes adóhátralekokról.	Pénzkezelési jegyzék.
" " " 1/4 évi.	Honvéd-változási kimutatás.	Kipuhatólasi jegyzőkönyv, hadköteles szökevényekről. (L. H.)	Pénztári napló községi iskolák részére.
Adósság-levél r. k. egyházhoz tartozó pénzalaphoz.	Himlőoltási bizonyító tábla.	Költségvetés, községi iskolák részére.	Pénztári napló községi iskolák részére.
Anyakönyv, róm. k. népiskolák részére, B. minta.	Himlőoltási részletes kimutatás.	Kötelezvény, egész és fél iven.	Pénztári napló róm. kath. egyházmegyéknek, bel- és küliv.
Anyakönyv, tanköteles növendékek részére. (L. T.)	Hivatalos árverési hirdetmény. Adóüg.	Kötelezvény fél iven.	Postakönyv.
Állategészségügyi kimutatás.	Havi adó-kimutatás. L. A.	Kötelezvény fél iven.	Pótadó-főkönyv.
Árverési feltételek.	Hivatalos bélyeglet.	Kötelezvény, hely. hitv. egyházi pénzalaphoz.	Rovatok kimutatás a róm. kath. egyház adósairól kül- és beliv.
Árverési kérés, ingóságokra és ingatlanokra.	Hiva alos jelentés, a 3 hóig nem szorgalmazott végrehajtásról.	Közmunka-nyilvántartási jknyv.	Sommás makacssági ítélet.
Árverési hirdetmény bir. végrehajtóknak.	Hivatalos jelentés, a teljesített végrehajtásról.	Községi iskolai számadás.	" kereset és felzet.
Baromvissári jegyzőkönyv.	Idésvény, községi bíraskodáshoz.	Községi költségterv.	" váltókereset.
Békétárgyalási jknyv, közs. bir. L. T.	Idésvény, erdőkihágásos ügyekhez.	Községi marha-igazolvány. (Könyvecske)	Statistikai kimutatás, róm. kath. elemi i kolákhöz.
Bélyegjegy-megrendelési iv.	Iktató-könyv, község részére.	Községi sommás marhalétszám-kimutatás.	vagyis: 3-as tábla.
Bélyeglet. (L. H.)	Iktató-könyv, erdőkihágásos ügyekhez.	Községi számadás.	Számla, utalvány és nyugta, szakértőknek, bünygyben.
Birtokiv; bel- és küliv. (L. K.)	Iktató-könyv, hadköteles szökevények részére.	Küladó-hátraleki kimutatás, kül- és beliv.	Levélboríték „Excellentissimo Illustrissimo ac Reverendissimo Domino Domino Francisco Lónhart” stb. czimirattal ellátva.
Bizonyítvány, ujonczozási felszólamlási ügyben.	Infrascriptus praesentium vigore fidem facio indubiam et adestator in B a p t i s a t o r u m.	Levélboríték „A főtisztelendő róm. kath. esperesi hivatalnak” czimirattal ellátva.	Levélboríték „A nagyon tisztelendő lelkési hivatalnak” czimirattal ellátva.
Családi értesítő. (L. E.)	Infrascriptus praesentium vigore fidem facio indubiam et adestator in D e f u n c t o r u m.	Lólevél-jegyzőkönyv. (L. J.)	Makacssági ítélet, közs. bir.
Cseléd-könyv.	Ítélet, községi bíraskodáshoz. (L. M.)	Matricula Baptisatorum.	" Copulatorum.
Dohánygyártmány-megrendelés.	Járványbetegségi kimutatás.	" Defunctorum.	Meghatalmazás.
Egészségi bizonyítvány, lovaknak.	Jegyzőkönyv a községben kiadott ló levelekről.	Marhalevél-jegyzőkönyv. (L. J.)	Mixta-matrimonia.
Egészségügyi kimutatás, D. minta.	Jegyzőkönyv a községben kiadott marhalevelekről.	Mulasztás-kimutatás, közs. iskolák részére.	Mutató-könyv, közs. bir. 12. §-hoz.
Ertesítés a kereszteslési, (születési) házassági és halálozási anyakönyvekből.	Jegyzőkönyv a község előjárósága által kiállított levél-ajánlatokról.	Nemleges záloglasi és becslési jegyzőkönyv, adóügben. (L. Z.)	Nyilvántartás, erdőkihágásos ügyekhez.
Felvételi napló a r. kath. iskolák részére, A. minta.	Jegyzőkönyv a levágott szarvasmarháról.	Nyugta és ellennyugta, r. kath. egyházmegyéknek.	Panasz, kisebb polgári peres ügyekhez.
Felszólamlás ujonczozási ügyben.	Jegyzőkönyv az árvák követelésének nyilvántartásáról.	Panaszskönyv, közs. bir.	
Gyámoltak és gondnokoltak nyilvántartása.	Jelentés, erdőkihágásos ügyekhez.		
Hadköteles szökevények lajstroma. (L. I.)	Jelentési levél, utazók számára.		
" kipuhatolási jegyzőkönyve.	Jelzalogjog bekebelezése vagy előjegyzése iránti kérés és felzet.		
Hagyatéki leltár, kül- és beliv.	Kataszteri birtokiv, kül- és beliv.		
Halálozati felvétel, bíróságok részére.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		
Halálozati felvétel, gyámhatóságok részére.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		
Halálozati felvétel a brassói kir. illetékkiszabási hivatal részére.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		
Halál-okok idő szerinti kimutatása.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		
Halottkémi iktató-könyv.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		
Halottvizsgálati bizonyítvány, I. minta.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		
Halottkémi jelentés, II. minta.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		
" orvosi segélyben nem részesített gyermekek haláláról, III. minta.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		
Halottkémi jelentés rendkívüli halálesetről, IV. m.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		
Halottkémi jelentés talált hulla iránt, V. minta.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		
Halottkémi jelentés ragályos, járványvá válható, vagy járványos betegségben történt halálesetről, VI. minta.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.		

Raktáromat folyton nagyobbítani törekszem, hogy így a n. é. közönség igényeinek gyorsabban és jutányosabban felelhessek meg.

Elvállalok továbbá mindennemű könyvek, folyó- és röpiratok, bármennemű alapszabályok, hivatalos nyomtatványok, rovatok iven, körlevelek, felhívások, árjegyzékek, számlák, étlapok, nász- és vigalmi jelentések, mindennemű meghívók, névjegyek, tánczrendek, ujévi és más alkalmi üdvözlések, falhirdetmények, szóval minden a könyvnyomdászati körébe tartozó minták csinos és gyors kiállítását.

Végül ajánlom írószereimet, levélpapiraimat, levélborítékaimat és tentáimat, Gyöngyösi-féle irkáimat, melyekből raktárt tartok s melyekből gyári áron Tisztelettel

SZABÓ ALBERT.

könyvnyomda-tulajdonos.

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdi-Vásárhelyt.